

- γ) Είναι οι παράγραφοι 1 και 7 του άρθρου 7 της οδηγίας 2014/40/ΕΕ άκυρες λόγω παραβίασως της αρχής της αναλογικότητας και/ή λόγω παραβίασως του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να απαγορεύσουν, ήδη από τις 20 Μαΐου 2016, τη διάθεση στην αγορά εκείνων των προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα των οποίων οι πωλήσεις σε επίπεδο Ένωσης υπολείπονται του 3 % ορισμένης κατηγορίας προϊόντων;
- δ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα στοιχεία α' έως γ' του πρώτου ερωτήματος: Πώς ερμηνεύεται η έννοια «κατηγορία προϊόντων» στο άρθρο 7, παράγραφος 14, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ; Πρέπει η διάκριση σε «κατηγορίες προϊόντων» να γίνει με γνώμονα το είδος του χαρακτηριστικού αρώματος ή το είδος του προϊόντος καπνού (που περιέχει αρωματικές ύλες) ή βάσει ενός συνδυασμού αμφοτέρων των κριτηρίων;
- ε) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα στοιχεία α' έως γ' του πρώτου ερωτήματος: Πώς μπορεί να διαπιστωθεί αν για ορισμένο προϊόν καπνού καλύφθηκε το όριο του 3 % κατ' άρθρον 7, παράγραφος 14, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ, ενόσω δεν υφίστανται στο πλαίσιο αυτό επίσημα και δημοσιώς προσβάσιμα αριθμητικά δεδομένα και στατιστικά στοιχεία;
2. α) Επιτρέπεται, κατά τη μεταφορά των άρθρων 8 έως 11 της οδηγίας 2014/40/ΕΕ στην εθνική έννομη τάξη, τα κράτη μέλη να θεσπίσουν συμπληρωματικές μεταβατικές διατάξεις;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο στοιχείο α' του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος:
- (1) Είναι το άρθρο 9, παράγραφος 6, και το άρθρο 10, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, στοιχείο στ', της οδηγίας 2014/40/ΕΕ άκυρα λόγω παραβίασως της αρχής της αναλογικότητας και/ή λόγω παραβίασως του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που αναθέτουν στην Επιτροπή τον καθορισμό ορισμένων κανόνων για την επισήμανση και τη συσκευασία, χωρίς να της τάσσουν προθεσμία για τη λήψη των μέτρων αυτών και χωρίς να προβλέπουν περαιτέρω μεταβατικές διατάξεις ή προθεσμίες με τις οποίες να διασφαλίζεται ότι απομένει επαρκής χρόνος στις θιγόμενες επιχειρήσεις προκειμένου να προσαρμοστούν στους κανόνες της οδηγίας;
- (2) Είναι το άρθρο 9, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, (κείμενο της προειδοποίησης) και παράγραφος 4, [στοιχείο α',] δεύτερη περίοδος, (μέγεθος γραμματοσειράς), το άρθρο 10, παράγραφος 2 [1], δεύτερη περίοδος, στοιχείο β', (πληροφορίες για την απεξάρτηση από το κάπνισμα) και στοιχείο ε', (θέση των προειδοποιήσεων), καθώς και το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, (επισήμανση) της οδηγίας 2014/40/ΕΕ άκυρα λόγω παραβίασως της αρχής της αναλογικότητας και/ή λόγω παραβίασως του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που παρέχουν στα κράτη μέλη διάφορες δυνατότητες επιλογής και σχεδιασμού, χωρίς να τους τάσσουν σχετική προθεσμία και χωρίς να προβλέπουν περαιτέρω μεταβατικές διατάξεις ή προθεσμίες, με τις οποίες να διασφαλίζεται ότι απομένει επαρκής χρόνος στις θιγόμενες επιχειρήσεις προκειμένου να προσαρμοστούν στους κανόνες της οδηγίας;
3. α) Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να απαγορεύσουν τη χρήση πληροφοριών οι οποίες αναφέρονται σε γεύση, οσμή, αρωματικές ύλες ή άλλα πρόσθετα, ακόμη και στην περίπτωση που δεν πρόκειται για διαφημιστικές πληροφορίες και η χρήση των συστατικών ουσιών εξακολουθεί να είναι νόμιμη;
- β) Είναι το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/40/ΕΕ άκυρο ως αντίθετο προς το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(¹) Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 27 Απριλίου 2017 — M.G. Tjebbes κ.λπ. κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Υπόθεση C-221/17)

(2017/C 239/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσες: M.G. Tjebbes, G.J.M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Αναιρεσίβλητος: Minister van Buitenlandse Zaken

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει τα άρθρα 20 και 21 ΣΛΕΕ, ιδίως υπό το πρίσμα του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, λόγω της ελλείψεως ατομικής εξέτασεως με γνώμονα την αρχή της αναλογικότητας όσον αφορά τις συνέπειες που η απώλεια της ιθαγένειας έχει για την κατάσταση του ενδιαφερομένου από τη σκοπιά του δικαίου της Ένωσης, αντιτίθενται σε νομικές διατάξεις, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, βάσει των οποίων:

- α. ενήλικος, ο οποίος έχει επίσης την ιθαγένεια τρίτου κράτους, χάνει αυτοδικαίως την ιθαγένεια του δικού του κράτους μέλους και επομένως την ιθαγένεια της Ένωσης, επειδή για συνεχές διάστημα δέκα ετών είχε την κύρια διαμονή του στην αλλοδαπή και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ υπάρχουν δυνατότητες διακοπής αυτής της δεκαετούς προθεσμίας;
- β. ανήλικος, υπό ορισμένες περιστάσεις, χάνει αυτοδικαίως την ιθαγένεια του δικού του κράτους μέλους και επομένως την ιθαγένεια της Ένωσης ως αποτέλεσμα της απώλειας της ιθαγένειας του γονέα του, όπως στην περίπτωση που προαναφέρθηκε υπό το στοιχείο α';

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 4 Μαΐου 2017 — ΧC κ.λπ.

(Υπόθεση C-234/17)

(2017/C 239/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: XC, YB, ZA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το δικαίο της Ένωσης, ιδίως το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ σε συνδυασμό με τις απορρέουσες από αυτό αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, την έννοια ότι επιβάλλει στο Oberster Gerichtshof την υποχρέωση να προβεί, κατόπιν αιτήσεως ενδιαφερομένου, στον έλεγχο εξοπλισμένης με την ισχύ δεδικασμένου αποφάσεως ποινικού δικαστηρίου όσον αφορά προβαλλόμενη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης (εν προκειμένω: άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 54 της συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν), εάν το εθνικό δικαίο (άρθρο 363a του StPO [Αυστριακός Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Strafprozeßordnung]) προβλέπει τον έλεγχο αυτό μόνο σε σχέση με προβαλλόμενη παραβίαση της ΕΣΔΑ [Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών] ή ενός από τα πρόσθετα πρωτόκολλά της;

Αναίρεση που άσκησαν στις 8 Μαΐου 2017 οι Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-162/14, Canadian Solar Emea GmbH κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-236/17 P)

(2017/C 239/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (εκπρόσωποι: J. Bourgeois, δικηγόρος, S. De Knop, advocaat, M. Meulenbelt, advocaat, A. Willems, δικηγόρος)